

It began oh girl like this.
With me n u on the verge to kiss
Holding ur face in my hands
Flowing between eyes ur hair strands
Staring n staring in ur eyes
As ur lips came close to mines
But just as our lips touched
My world got fully tossed
Mountains came down n water went up
Birds started swimming n fishes flying up
My mother shaking me to be awake
And thats how oh this lovely dream ended.....

-SE EXTC, Mr. Jay Mistry

माणूस

शेवटी कोणी कोणाचा नसतो

माणूस पुढाच जगतो आणि मरतोही पुढाच
मग भावनांच्या पाशात का अडकावे ?

आशा, अपेक्षा, स्वप्ने पूर्ण करण्यात

आयुष्य जाते भरुनी,

अंधाराकडून प्रकाशाकडे, प्रकाशातून अंधाराकडे

जावेच लागते प्रत्येकांस,

मग अर्थशून्य, भावनाशून्य आयुष्य असे का म्हणावे,

ध्येयासाठी झगडावे,

परी उगाच न झुशवे,

माणसा उगाच न झुशवे

जीवन हे सुखःदुखांनी भरलेले

तरीही नित्य नवीन भासणारे

मग माणूस नवा का नाही ?

का भावनांच्या पाशात गुरफटलेला ?

उजाळा

मातीत दडलेला अंकुर
झोकावतोच कधीतरी
आठवण देतोच देतो
त्या रम्य दिवसांची ।

वाटतं लगेच निघावं
आस्थेनं सर्वांना भेटावं
कसं चाललय विचारावं
पण निघणच होत नाही ।

दिवस किती होते छान
मित्र, मैत्रिणी, गुरुजन
ते आवडते प्रांगण
पण निघणच होत नाही ।

किती मजेत होतो सारे
ते विनोद नि आरेकारे
फुटणारे अकलेचे तारे
पण निघणच होत नाही ।

आता नाहीच थांबणार
भेटणार म्हणजे भेटणार
प्रदिर्घ दुरावे संपणार
अन् त्या सुंदर दिवसांच्या
आठवणींना उजाळा देणार ।

Prof. Nutan Malekar